I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	
Neuropsychologiczna diagnoza procesów otępiennych	
Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	**Psychologia** - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Neuropsychologia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	4/VIII
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Diagnoza neuropsychologiczna dorosłego, Neuropsychologia kliniczna dorosłego

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/ konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie/ Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	10	22	0	0	0	0	0	2+6	40	**3**
Studia niestacjonarne	10	12	0	0	0	0	0	2+6	30	**3**

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	**Wykład podający (z prezentacją multimedialną)** Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny **Dyskusja dydaktyczna** Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych **Metoda przypadków** Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji **Metoda projektów** Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz **Analiza źródeł** **Praca w grupie** Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	**Opis przedmiotowych efektów uczenia się**	**Odniesienie do efektu kierunkowego symbol**
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę i rozumie poznawczą aktywność człowieka i jej rozwój w przebiegu życia w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie.	K_W10
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat mechanizmów powstawania procesów otępiennych pod kątem neuropsychologicznym.	K_W16
P_W03	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę o zasadach i wybranych metodach prowadzenia diagnozy neuropsychologicznej i jej praktyczne wykorzystanie.	K_W19
Umiejętności:		
P_U01	Umie prowadzić diagnozę i wyjaśniać mechanizmy powstawania procesów otępiennych zgodnie z praktyką zawodową.	K_U10
P_U02	Potrafi wybrać odpowiednie metody w procesie diagnostycznym i potrafi formułować wnioski diagnostyczne.	K_U16, K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę świadomej potrzeby współpracy z innymi specjalistami dla dobra klienta zgodnie z praktyką zawodową.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę dostrzegania ograniczeń i krytycznego podejścia do stosowania testów psychometrycznych i baterii testów organicznych w diagnozie zaburzeń wynikających z uszkodzenia OUN.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	**Wykłady**	**Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się**
W1	Rozwój funkcji poznawczych w okresie środkowej i późnej dorosłości. Neuropsychologia starzenia się.	K_W10, K_W16, K_W19
W2	Naturalne procesy starzenia się a procesy patologiczne (łagodne zaburzenia poznawcze i procesy otępienne)	
W3	Diagnoza różnicowa chorób przebiegających z otępieniem. Najczęstsze rodzaje zespołów otępiennych i ich przyczyny	
W4	Metody diagnostyczne: skale przesiewowe, wywiady i obserwacje strukturyzowane, testy standaryzowane, eksperyment kliniczny	
W5	Konsekwencje psychospołeczne otępień w kontekście jakości życia pacjentów i ich rodzin oraz możliwości wsparcia terapeutycznego pacjenta i jego rodziny	
Lp.	**Ćwiczenia**	**Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się**
T1	Diagnoza różnicowa otępień – testy psychometryczne	K_U10, K_U16, K_U19, K_K02; K_K05
T2	Diagnoza różnicowa otępień – metody kwestionariuszowe	
T3	Diagnoza różnicowa otępień – skale przesiewowe	

T4	Diagnoza różnicowa otępień – wywiad	
T5	Diagnoza różnicowa otępień –obserwacje strukturyzowane	
T6	Diagnoza różnicowa otępień –metody eksperymentalne/kliniczne	
T7	Rehabilitacja zaburzeń w otępieniu – metody eksperymentalne/kliniczne, metody komputerowe.	
T8	Techniki wsparcia rodziny z osobą z otępieniem. Współpraca w interdyscyplinarnym zespole diagnozującym otępienie	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	**Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ** **Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne**	**Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się :** **wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ**
Wykład	Kolokwium	Wiedza
Ćwiczenia	Praca zaliczeniowa, prezentacje przygotowane i wygłaszane przez studentów, prace domowe, aktywność merytoryczna studenta,	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, a także pracy zaliczeniowej, prezentacji i aktywności merytorycznej studenta na zajęciach.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100%
Dobry plus (4,5) 85%-89,99%
Dobry (4,0) 75%-84,99%
Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99%
Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99%
Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	**Obciążenie studenta**	
	Studia stacjonarne	**Studia niestacjonarne**
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – **SUMA godzin** – z punktu II	40	30
W tym 1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	32	22
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	35	45

Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	**75h= 3 pkt**	**75h= 3 pkt**

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Błaszczyk J., Mózg. Starzenie się i neurodegeneracja, wyd. PZWL, Warszawa 2021

Felbecker A., Tettenborn B., Limmroth V., Choroby otępienne, wyd. Edra Urban&Partner, Warszawa 2020

Pąchalska M., Kaczmarek B.L.J., Kropotov J.D., Neuropsychologia kliniczna. Od teorii do praktyki, wyd. PWN, Warszawa 2014

Olszewski H., Otępienie czołowo- skroniowe. Ujęcie neuropsychologiczne, wyd. Oficyna Impuls, Kraków 2008

Szczudlik A., Barcikowska M., Liberski P., Otępienie, wyd. UJ, Kraków 2004

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Domańska Ł., Borkowska A.R. (red. naukowa), Podstawy neuropsychologii klinicznej", wyd. UMCS, Lublin 2008

Jodzio K., Neuropsychologia. Współczesne kierunku badań, wyd. PWN, Warszawa 2009

Pachalska M., Bidzan, L., Otępienie czołowo-skroniowe. Ujęcie interdyscyplinarne, wyd. Oficyna Wydawnicza AFM, Kraków, 2012

Inne materiały dydaktyczne:

.